

ΥΠΟΒΟΛΕΙΟ

Του ΒΑΣΙΛΗ ΑΓΓΕΛΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

Καιρός για λίγη αποτοξίνωση, με βιβλία

ΚΟΡΣΕΞ στενός το μονόστιλο του Υποβελίου την περασμένη Κυριακή – και ως εκ τούτου... πέσα με στα πατώματα; Μπα, ου φροντίς Ιπποκλείδη, αυτή η στίλη συμφύρθηκε, εν τη γενέσει της και για χρόνια, με τα χρηστικά της προτελευταίας τότε σελίδας, πλην αυτό, ίσα ίσα, βοηθούσε τους φίλους του Υποβελίου να το βρίσκουν πιο εύκολα. Ηθικόν υψηλόν, επομένως, και πάμε για νέα 25ετία!

ΓΙΑ ΣΕΦΤΕ του νέου λουκ της στήλης (που λέει κι η μαντάμ Σάρα φον Μάρα του Οίκου Κακουσναπάντημα), αλλά κι επειδή μπουχτίσαμε το πολύ «επικαιρικό» Κύριε Ελέησον, θα ασχοληθούμε σήμερα με βιβλία που διαβάσαμε τελευταία: Πεντάδα αυτοβιογραφικών, λίγο πολύ, βιβλίων, αρχικά, από δημιουργούς-μύθους, όπως οι Αλμοδόβαρ, Μάρκες, Μισίμα, Παζολίνι και ο ημέτερος Διονύσης Σαββόπουλος. Το βιβλίο του «Γιατί τα χρόνια τρέχουν χύμα» (Πατάκνς) σκίζει, καθότι ο δημιουργός του χαρισματικός και στην αφήγηση. Να το περι-

εργαστώ πήγα μόλις τ' αγόρασα και το διάβασα σερί σε μία μέρα. Μέθεξη, που λέμε, συγκίνηση, το καζάνι όπου όλοι οι άνθρωποι βράζουμε, τα έργα, τα λάθη, οι συγγνώμες, η ζωή του. Και το χιούμορ του! Τα μύρα των δημιουργών τους αναδύονται και στα νέα βιβλία του Μάρκες και του Αλμοδόβαρ. Είτε πρόκειται για το ύστατο του Μάρκες «Τα λέμε τον Αύγουστο» (Ψυχογιός), που διασώζει τον στιβαρό λόγο και την βαθιά κατανόησή του για τ' ανθρώπινα • είτε για το εξομολογητικό «Το τελευταίο όνειρο» (Διόπτρα) του Αλμοδόβαρ, όπου ο εκλεκτός σεναριογράφος και σκηνοθέτης εκμυστρύεται γεγονότα, αισθήματα και πληγές που καθόρισαν τη ζωή και το έργο του.

ΜΙΣΙΜΑ έχουμε στο «Εξομολογήσεις μιας μάσκας» (Αγγρα) – εξομολογητικό αυτοανάλυση, αδιανόητη για το 1949 της Ιαπωνίας. Ο 24ετής Γιούκιο Μισίμα αποτυπώνει την επερχόμενη έκρηξη της ψυχής και του στερημένου σώματός του, η οποία έμελλε να

τον οδηγήσει στη σύνθεση πολυκροτου βίου και πολύτομου έργου, ως το χαρακίρι στα 45 του χρόνια, το 1970. Και του Παζολίνι πρώτο έργο (1955) είναι τα «Αλλάνια» (Γκούτενμπεργκ), όπου ο μετέπειτα δημιουργός αγέραστων ταινιών πρωτοφανέρωνει την ιδιαίτερη ματιά του στον κόσμο. Ιστορίες από την άμοιρη καθημερινότητα φτωχόπαιδων στην μεταπολεμική Ρώμη – οι οποίες θα κέρδιζαν αν αποδίδονταν σε λιγότερες σελίδες.

ΔΙΦΝΙΔΙΑΖΕΙ πάλι ο Σωτήρης Δημητρίου με το νέο βιβλίο του «Αντιπαθητικές λέξεις» (Πατάκνς). Ολιγοσέλιδο κι απολαυστικό αφήγημα για λέξεις κι εκφράσεις που ανακαράζει μηχανικά ο αφασικός μας βίος και τις οποίες ο συγγραφέας κατευθύνει ευστόχος εις κάλαθον. Τον δε βίον ψάλλει σε ήχο πλάγιο σαρκαστικό. «Πραγματεία» για το όχι σπάνιο φαινόμενο της διπλής ερωτικής ζωής δίνει ταυτόχρονα ο Κώστας Λογαράς μέσα στο νέο του μυθιστόρημα «Διπλή ζωή» (Καστανιώτης). Στο

«Φελίσι, Λογοκρισία, Χούντα» (Παράγραφος) ο βετεράνος δημοσιογράφος Γιάννης Παπαδημητρόπουλος καταγράφει γεγονότα που έζησε ως σπουδαστής και πρωτάρης του Τύπου στην Ιταλία του '60, αλλά και μετέπειτα στην Ελλάδα. Η γνωριμία με τον Φελίσι, η κόντρα εκείνου με τη λογοκρισία, η λογοκρισία εδώ της χούντας, ποικιλία διηγήσεων – σύνθεση καλειδοσκοπική κι ευχάριστη.

Η ΜΑΡΙΑ ΗΛΙΟΥ (σύζυγος Φίλιππου Ηλιού), με την πολύπλευρη ζωή και την εξαιρετική ακαδημαϊκή πορεία της εδώ και στο εξωτερικό, συγκεντρώνει εργασίες της για «Μεταρρυθμιστές και Πρωτοπόρους» στην εκπαίδευση (Θεμέλιο). Σ' «Ένα σχεδιασμένο εργογραφίας» μετράμε 294 λήμματα βιβλίων, μελετών κ.ά. δημοσιευμάτων της.

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ το επόμενο Υποβελίο σ' ένα βιβλίο για τη γλώσσα μας – πάθος ζωής ενός κατά τα άλλα διεθνώς κορυφαίου Πολιτικού Μηχανικού: του Αναγεννησιακού μας Θεοδόση Π. Τάσιου.

Πεντάδα αυτοβιογραφικών βιβλίων από δημιουργούς-μύθους.